

var en Annonce fra Byraadet i Nykøbing, Mors om en Time-lærerinde med Forskoleeksamen. For 36 Timers ugentlig Undervisning bødes der hende en Løn af — 518 Kr. Lærerinden Anne Bruun sendte da Bladets Redaktion nedenstaaende Brev.

„Skole og Samfund“ indeholder i Dag en Annonce med denne Overskrift fra Nykøbing, Mors. Kære Hr. Redaktør! De har bestemt ikke læst den, inden den gik i Bladet, ellers havde De sikkert ikke taget den. Det er en Skændsel, at et Byraad vil vove at byde Mennesker, som har kostet mange Penge paa deres Uddannelse, en saadan Løn. Sagde jeg det ikke nok, da man begyndte at agitere for et Forskolelærerindeseminarium, at disse stakkels unge Piger vilde blive benyttede af Kommunerne til at tvinge hele Lærerstanden ned paa endnu uslere Lønvilkaar end de, vi slaas for at faa forbedrede. Lønnen, her bydes, 518 Kr. aarlig, ja, hvorledes skal hun kunne klare sig med dem. Hvis hun selv kan lave sin Mad og gøre sit huslige Arbejde i sin Fritid (den, som en Lærer i en lignende Stilling vilde bruge til sine Studier, sine Aviser, sin Pibe og sine gode Venner) ja saa kan hun maaske faa Mad og Brændsel for de 400 Kr. Hvis hun saa kan slippe med 100 Kr. i Husleje, ja saa er der jo rigtignok 18 Kr. om Aaret til hende til Klæder, Bøger, Rejse og en Smule Adspredelse. Med andre Ord, hun faar om Aaret, hvad en ordentlig Tjenestepige faar om Maaneden, og saa har hun endda kostet forholdsvis meget paa sin Uddannelse.

Kære Forskolelærerinder! Hvis dette skulde komme jer for Øje, (men dette er der vel næppe Udsigt til. I Stakler har saamænd ikke Raad til at holde noget Skoleblad!) saa tag imod et alvorligt og fornuftigt Raad af en ældre erfaren Kollega: I har ikke Raad til at rejse i Sommerferien, benyt den til at sætte jer ind i husligt Arbejde — Malkning er ubetinget det, der lønnes bedst og derfor ogsaa efterhaanden vil blive mest respekteret. I vil blive modtagne med aabne Arme af Landhøststanden, som ikke kan opdrive Kvindearbejdskraft til høje Priser! Og sig saa jeres Lærerindepladser af og tag det Slags Arbejde op, som virkelig betaler et Menneske dets Tid og Arbejdskraft. I vil gavne 1) jer selv, idet I vil løftes op i en mere agtet Tilværelse og ikke behøve som nu at modtage som Naadegave den Løn, I ærlig har fortjent, 2) hele Lærerstanden, hvis økonomiske Niveau sænkes betydelig ved den Sulteløn, I arbejder for, og 3) hele Samfundet, som derved maaske kunde faa et Stød fremad i Agtelsen for Haandens Arbejde saavel som for Aandens.

København, 15. Maj 1897.

Anne Bruun.